Articol I. Corăbiile lungi

Secţiune 1.01 de Ovidiu Bufnilă

Cum coborî spre Farul Genovez îl întâlneşti pe Iosrio. El roşcovan, Iosrio. A umblat pe toate marile lumii. A harponat o mie de balene, la capul Horn l-a întâlnit pe Olandezul Zburător, l-a văzut pe Clinton pe un portavion, Puţin a trecut pe deasupra cuterului sau într-un avion de vânătoare. A întâlnit nişte malagambişti la Londra, s-a încăierat cu nişte australieni într-un bar din Paris şi s-a iubit cu prinţesa Goon Balaa din Gongoro.

Mare tâlhar Iosrio! O dată săptămâna merge la poliţie să dea o declaraţie că a fost cuminte, ca a-i pus la cale nicidecum spargerea vreunei bănci, că nu va pleca pe mare-Comisarul îl îmbie cu un trabuc şi-i pune cafea într-o ceaşcă de argint Stau la taclale.

La plecare, Iosrio se jura că n-o să iasă cumva în larg. La nouă şi un sfert, Iosrio părăseşte secţia de poliţie şi se duce să bea un păhărel cu Olafsen la Mistreţul de argint. Olafsen bate cu pumnul în tejghea şi vorbeşte în gura mare şi nu-l crede pe Iosrio că împarte apele mării când porneşte în larg. Nici Grebila Marumbo nu-l crede pe bravul Iosrio pe cuvânt.

Grebila Marumbo cânta la saxofon. Are numărul ei în fiecare zi la Mistreţul de argint.

Mesenii se îngrămădesc să-i pipăie pulpele. îi aruncă părăluţe portocalii la picioare.

Grebib Marumbo le strânge cu grijă şi le bagă în sutien. Când sfârşeşte de cântat îşi ia haina de blană şi o porneşte hai-hui pe străzi. Cel mai mul! îi place să meargă în port să privească ore în şir corăbiile lungi. Dorul depărtărilor o ţintuieşte printre sacii cu cafea şi scorţişoară.

Hamalii, îndrăciţi se iau de ea. Marinarii o fluiera. Uneori, contabilul de Sachet & Sachet îi aduce portocale. Stau amândoi, umăr lângă şi privesc corăbiile lungi cum se leagănă la ancoră. Căpitani urmăresc cu luneta. Albatroşii trec pe deasupra lor ţipând. Trec toboşar, câteva fete de pension, un artilerist.

Cândva l-am văzut pe regele Ferdinand plimbându-se gânditor printre butoaiele cu bere aduse din Olanda. Majestatea sa era adâncita în gânduri despre viitorul patriei noastre. Nici n-am îndrăznit să-l tulbur. Un fochist de pe Rechinul turbat mi-a spus că am avut vedenii. Chiar mi-a tras în nas un pumn de-am văzut stele verzi. Nu m-am dus

la medicul legist hotărât să-mi fac dreptate singur. Dar supărarea mi-a trecut și, dacă țin minte bine, prin toamna m-am dus și eu cu corăbiile lungi să prindem cai de mare dincolo de Cercul polar.